

Ilang salaysay na may aral ang Aklat ni Judit (tingnan ang introduksyon sa Ester). Binigyang-buhay ito ng mga talaan at alamat ng pambansang pakikidigma sa panahon ng mga Macabeo.

May pangakong binitiwang ang Diyos kay Abraham (Genesis 12:2-3) at mas malinaw na iginiit ito sa Levitico 26 at Deuteronomio 28. Ayon sa pangakong ito, ipagtatanggol ng Diyos ang kanyang bayan kapag naging tapat ito sa Batas; subalit ibibigay niya sila sa mga kaaway kapag lumayo sila sa pagtupad sa Batas.

Sinisikap ipakita ng aklat ni Judit (ang *babaeng Judio* ang ibig sabihin ng *Judit*) sa isang salaysay na tinutupad ng Diyos ang kanyang pangako.

Kauuwi pa lamang ng bayan ng Diyos mula sa pagkatapon. Itinayo nilang muli ang Jerusalem na siyang kapitolyo, kinumpuni nila ang Templo at ibinalik ang pagsamba sa Diyos, at pinamayanan ang buong lupain. Sa madaling salita, nagkaroon sila ng panahon ng katapatan sa Diyos. At, ayon sa pangako, ipagtatanggol sila ng Diyos.

Kapangyarihang nananalanta

1 ¹Noon ay ikalabindalawang taon ng paghahari ni Nabucodonosor na hari ng Asiria na nakapangyayari sa dakilang lunsod ng Ninive, samantalang naghahari naman sa Ekbatana si Arfaxad na hari ng mga Medo. ²Nagtayo si Arfaxad sa paligid ng Ekbatana ng pader na yari sa mga tinapyas na bato sa sukat na isang metro at kalahati ang lapad at tatlong metro ang haba. May taas na tatlumpu't limang metro ang pader at may lapad na dalawampu't limang metro. ³Nagtayo siya sa mga pintuan ng lunsod ng mga toreng limampung metro ang taas at nakasalalay sa pundasyong dalawampung metro ang lapad. ⁴Ang mga pintuan ay tatlumpu't limang metro ang taas at dalawampung metro ang luwang, upang madaling makalabas ang kanyang mga hukbo at magmartsa ang mga lakad na kawal. ⁵Nang panahong iyon, dinigma ni Haring Nabucodonosor si Haring Arfaxad sa malapad na kapatagang nasa Ragau.

⁶Sumanib sa kanya ang lahat ng tagabundok, ang mga taga-Eufrates, Tigris at Hidaspes, at mga naninirahan sa kapatagan ni Ariok na hari ng Elam. Kayat marami ang nagkampakip upang labanan ang mga anak ng Yeleud.

⁷Sinugo ni Nabucodonosor na hari ng Asiria ang kanyang mga tauhan sa mga taga-Persia at sa lahat ng taga-Kanluran, sa mga taga-Cilicia, Damasco, Lebanon at Antilibanon, sa mga nasa tabing-dagat, ⁸sa mga bayan ng Karmelo, Galaad, sa Itaas na Galilea at sa Malaking Kapatagan ng Esdrelon, ⁹sa mga nasa Samaria at mga bayan nito, at sa mga nasa kabila ng Jordan hanggang sa Jerusalem, Batanea, Jelus, Kades, sa Ilog ng Ehipto, Tafnes, Rameses at sa buong bansa ng Gosen, ¹⁰hanggang sa kabila ng Tanis at Memfis, at sa lahat ng nasa Ehipto hanggang sa hangganan ng Etopia.

¹¹Ngunit hindi pinansin ng mga nakatira sa lahat ng dakong ito ang utos ni Nabucodonosor na hari ng Asiria at hindi sila sumama sa kanyang pakikidigma. Hindi na siya kinatatakutan sapagkat itinuturing siyang isa na lamang karaniwang tao. Pinabalik nila ang kanyang mga sugo na walang dala at napahiya. ¹²Kaya galit na galit si Nabucodonosor sa mga bansang ito at isinumpa niya sa pangalan ng kanyang trono at ng kanyang kaharian na parurusahan ang lahat ng purok ng Cilicia, Damasco at Siria, at papatayin sa pamamagitan ng tabak ang lahat ng nasa lupain ng Moab, Amon, buong Judea at

lahat ng nasa Ehipto hanggang sa mga pam-pangin sa pagitan ng dalawang dagat. ¹³Sa ikalabimpitong taon, dinigma ni Nabucodonosor si Haring Arfaxad, at ginapi ito sa labanan. Napaurong niya ang hukbo ni Arfaxad, pati ang mga kabayuhan at karwahe. ¹⁴Sinakop ni Nabucodonosor ang lahat ng lunsod. Sa wakas ay dumating siya sa Ekbatana, at giniba niya ang mga tore niyon, winasak ang mga lansangan ng lunsod at iginuho ang kamaharlikaan niyon. ¹⁵Hinabol niya si Arfaxad sa mga kabundukan ng Ragau, pinagsisibat at pinatay. ¹⁶At maraming mandirigma ang sumunod sa kanya sa pagbalik niya sa Ninive kasama ang kanyang hukbo. Siya at ang kanyang hukbo ay nanatili roon, naglibang at nagdiwang nang sandaa't dalawampung araw.

2 • ¹Sa ikadalawampu't dalawang araw ng unang buwan ng ikalabingwalong taon ng kanyang paghahari, pinag-usapan sa Bahay ni Nabucodonosor, hari ng Asiria, ang pagpaparusa sa lahat ng sanlibutan ayon sa isinumpa niya. ²Tinipon niya ang kanyang mga ministro at ang mga maharlika sa palasyo, at ipinahayag ang kanyang lihim na balak. Ipinahayag niya mismo ang lubusang pagwasak sa lupain ³at ang pagpatay sa lahat ng hindi nakinig sa kanyang panawagan.

⁴Pagkatapos mabuo ni Nabucodonosor na hari ng Asiria ang ganitong pasiya, ipinatawag niya si Holopernes na punong-heneral ng kanyang hukbo at pangalawa sa pamumuno at sinabi niya rito: ⁵"Ito ang sinasabi ng Dakilang Hari, na Panginoon ng buong daigdig: humayo ka't isama mo ang may sandaa't dalawampung libong magigiting na lakad na kawal at isang malaking bilang ng mga kabayo na may kasamang labindalawang libong mangangabayo. ⁶Salakayin mo ang lahat ng bansa sa Kanluran sapagkat hindi nila pinakinggan ang aking salita. ⁷Sabihin mo sa kanila na pailalim sila sa akin at kung hindi, ako mismo, sa galit ko, ang sasalakay sa kanila. Tatakpan ko ang buong mukha ng lupa ng mga yapak ng aking mga kawal at ibibigay ko sa kamay nila ang lupain upang samsamin. ⁸Mapupuno ng kanilang mga sugatan ang mga lambak, at paaapawin ng mga bangkay ang kanilang mga ilog. ⁹Itatapon ko sila sa dulo ng daigdig. ¹⁰Kayat humayo ka at sakupin, sa aking pangalan, ang kanilang lupain. Kapag sumuko sila sa iyo, bantayan mo

silang para sa akin hanggang sa araw ng parusa. ¹¹Kapag nanlaban sila, huwag mong patawarin. Patayin mo sila at mandambong kayo sa buong lupain. ¹²Sapagkat isinusumpa ko sa ngalan ng aking buhay at ng kapangyarihan ng aking kaharian na isasakatuparan ko ang aking sinabi sa pamamagitan ng sarili kong mga kamay. ¹³At ikaw naman, huwag mong suwayin ang mga salita ng iyong panginoon kundi isagawa mo kaagad kung ano ang mga ipinag-utos ko sa iyo. Huwag mong babaguhin ang alinman doon."

¹⁴Lumisan si Holopernes sa harapan ng kanyang panginoon at tinipon ang mga heneral, pinuno at kapitan ng hukbong Asirio. ¹⁵Tinipon niya ang may sandaa't dalawampung libong piniling kawal para sa hukbo na ipinag-utos sa kanya ng kanyang panginoon, at labindalawang libong mangangabayong mamamana. ¹⁶Ipinuwesto niya ang mga iyon sa pakikidigma. ¹⁷Nagsama rin siya ng mga kamelyo, asno at mola upang magkarga ng mga dala-dalahan, at maraming tupa, baka, at kambing para kainin. ¹⁸Kaya nga mayroon siyang sapat na pagkain para sa bawat kawal at maraming ginto at pilak mula sa kabang-yaman ng hari.

¹⁹Nauna kay Haring Nabucodonosor, lumakad na si Holopernes, kasama ang kanyang hukbo, ang mga karwahe, mangangabayo at piling mga lakad na kawal, upang saklawin ang lahat ng lupain sa Kanluran. ²⁰Kasunod nila ang isang malaking pulutong na parang mga balang o buhangin sa dami.

²¹Pagkatapos maglakad nang tatlong araw mula sa Ninive, sumapit si Holopernes at ang kanyang mga tauhan sa kapatagan ng Bektiles at doon sila nagkampo malapit sa kabundukan sa hilaga ng Itaas na Cilicia. ²²Mula roon, isinama ni Holopernes ang kanyang buong hukbo, mga lakad na kawal, mangangabayo at mga karwahe at nagpunta sila sa rehiyon sa kabundukan. ²³Winasak niya ang Put at Lud at dinambong ang lahat ng lupain ng mga bayan nina Rassis at Ismael sa hangganan ng disyerto sa timog ng bansa ng Jeleon. ²⁴Tinalunton niya ang Eufrates, tinawid ang Mesopotamia at winasak ang lahat ng lunsod sa itaas ng ilog ng Abrona hanggang sa dumating siya sa dagat. ²⁵Sinakop niya ang lupain ng Cilicia, at pinatay ang lahat ng lumaban sa kanya, at dumating siya sa lupain ng Yafet sa timog sa tapat ng Arabia. ²⁶Pinaligiran niya ang lahat ng taga-

• **2.1** Nagpalabas si Nabucodonosor na hari ng Ninive, ng batas na dapat siyang kilalanin bilang kaisang Diyos. Tumutol ang bayan. Ipinadala ng hari ang

kanyang mga hukbo para pilitin ang mga taong sumunod. Nilupig niya ang hari ng mga Medo, subalit di tulad ng iba, ayaw pasakop ng mga Judio.

Madian, sinunog ang mga tolda ng mga iyon at dinambong ang mga alagang hayop. ²⁷At lumusong siya sa kapatagan ng Damasco sa panahon ng pag-aani ng trigo, sinunog niya ang lahat ng bukirin at pinakalat ang lahat ng hayop at kawan, ninakawan ang mga bayan, iginuhog ang mga kapatagan at pinatay ang lahat ng kabina-taan sa pamamagitan ng tabak.

²⁸Natakot at nanginig ang mga nakatira sa tabing-dagat sa Tiro at Sidon, Sur, Okina at Yamnia, Asdod at Askalon.

3 ¹Kaya nga nagsugo silang lahat kay Holopernes ng mga kinatawan upang magalok ng kapayapaan: ²“Tingnan mo, mga lingkod kami ni Nabucodonosor, ang dakilang hari, at ipinaubaya namin sa iyo ang aming sarili. Gawin mo ang gusto mong gawin sa amin. ³Sa iyo na ang lahat ng aming bukirin, ang aming buong lupain, ang lahat ng aming taniman ng trigo, ang mga baka, ang aming mga tupa – gamitin mo ang mga iyon ayon sa kagustuhan mo. ⁴Sa iyo na rin pati ang aming mga lunsod at ang mga tagaroon. Gawin mo sa kanila ang gusto mo.” ⁵Humarap kay Holopernes ang mga taong ito, at gayundin ang kanilang sinabi.

⁶Lumusong si Holopernes patungo sa tabing-dagat, kasama ang kanyang hukbo. Nagtayo siya ng mga garison sa mga lunsod sa kaburulan at pumili sa mga pook na iyon ng mahuhusay na lalaking ginawa niyang hukbong pantulong. ⁷Sinalubong siya ng mga tagalunsod, gayundin ng lahat ng nakatira sa mga bayan sa paligid, na may dalang kuwintas na bulaklak, nagsisiawit at sumasayaw sa saliw ng tamborin. ⁸Gayunman, winasak din niya ang kanilang mga santuwaryo, pinutol ang mga banal na punongkahoy at pinagsisira ang lahat ng diyus-diyusan upang si Nabucodonosor na lamang ang sambahin ng mga tao at ipahayag ng mga mamamayan ng lahat ng wika at bansa na siya ang diyos.

⁹At dumating siya sa tapat ng Esdrelon, malapit sa Dotan, sa harap ng mahabang hanay ng mga burol sa Judea. ¹⁰Nagkampo siya sa pagitan ng Gueba Esitopolis, at nanatili roon nang isang buwan upang mangalap ng pagkain para sa kanyang hukbo.

4 ¹Nabalitaan ng mga anak ng Israel sa Judea kung ano ang nangyari sa ibang mga bansa sa kamay ni Holopernes na punong-heneral ni Nabucodonosor na hari ng Asiria at kung paano siya nandambong sa mga kalapit na bayan at winasak niya ang mga santuwaryo. ²At nagsipanginig sila sa matinding takot. Inisip nila

ang mangyayari sa Jerusalem at sa Templo ng Panginoon na kanilang Diyos, ³sapagkat kabalik pa lamang nila mula sa pagkatapon. Kati-tipon pa lamang ng bayan ng Judea at katatapos pa lamang na italaga ang Templo, ang Altar at ang mga kagamitan nito matapos na lapastanganin. ⁴Kaya binalaan nila ang buong rehiyon ng Samaria, Kona, Bet-horon, Belmain, Jerico, Hoba at Esora at ang lambak ng Salem. ⁵Inokupa nila ang lahat ng tuktok ng mga bundok, pinatibay ang mga tanggulan ng mga bayan, at nag-imbak sila ng pagkaing panustos sa digmaan yamang kapag-aani pa lamang sa kanilang mga bukirin.

⁶Si Yoakim na punong-paring nasa Jerusalem nang panahong iyon ay sumulat sa mga taga-Betulia at Betomestaim sa tapat ng Esdrelon, sa bukana ng kapatagan ng Dotan. ⁷Sinabi niya sa mga ito na bantayan ang mga lagusan sa bundok patungo sa Judea sapagkat madaling mapipigil doon ang mga dadaluhong yamang makikipot ang lagusan at hindi makararaan ang higit sa dalawa katao kung sabay na papasok.

⁸Tumalima ang mga anak ng Israel sa mga utos ni Yoakim at ng Konseho ng Matatanda na nagpulong sa Jerusalem. ⁹Marubdob na tumawag sa Diyos ang lahat ng Israelita at nagpakumbaba sila sa harapan niya. ¹⁰Nagsuot ng sako ang mga lalaki, babae at bata, pati ang mga hayop, lahat ng dayuhang nakikipanirahang kasama nila, gayundin ang kanilang mga manggagawa at alipin. ¹¹Yumukod sa harapan ng Templo ang lahat ng taga-Jerusalem, kasama ang kanilang mga maybahay at mga anak, nagbudbod ng abo sa ulo at nag-unat ng kamay upang manalangin sa Panginoon. ¹²Tinakpan nila ng sako ang Altar, at sama-samang nagsumamo sa Diyos ng Israel na huwag ipahintulot na patayin ang kanilang mga anak, o tangayin ang kanilang mga maybahay, wasakin ang kanilang mga bayan at lapastanganin ang kanilang Santuwaryo, at pagtawanan sila ng mga pagano.

¹³Pinakinggan ng Panginoon ang kanilang panalangin at pinansin ang kanilang paghihirap. Nag-ayuno ang mga mamamayan sa buong Judea nang maraming araw, at ang mga nasa Jerusalem naman ay nag-ayuno sa Santuwaryo ng Makapangyarihang Panginoon. ¹⁴Tumindig sa harapan ng Panginoon si Yoakim, ang punong-pari, kasama ang lahat ng pari at lingkod na nakasuot ng sako at nag-alay ng walanghanggang handog, panalangin at kusang-loob na handog ng bayan. ¹⁵Naglagay sila ng abo sa kanilang mga turbante at tumawag nang ubos-lakas sa Panginoon, at humiling na bantayan ang buong bahay ng Israel.

5¹Nalaman ni Holopernes, ang punong supremo ng hukbong Asirio, na handang lumaban ang mga Israelita, na naisara na ng mga ito ang mga lagusan sa bundok, pinatibay ang mga tanggulan sa tuktok ng matataas na bundok at nilagyan ng mga halang ang mga kapatagan. ²Galit na galit na tinawag ni Holopernes ang mga pinuno ng mga Moabita, ang mga heneral ng Amon at lahat ng gobernador ng mga rehiyon sa tabing-dagat, ³at sinabi sa kanila: “Sabihin ninyo sa akin, mga tao ng Kanaan, sino ang mga itong naninirahan sa kabundukan? Aling mga bayan ang pinaninirahan nila? Gaano kalakas ang kanilang hukbo? Saan galing ang kanilang kapangyarihan at lakas? Sino ang haring namumuno sa kanilang hukbo? ⁴Bakit hindi pa sila humaharap sa akin tulad ng lahat ng taga-Kanluran?”

⁵Sinabi sa kanya ni Ahior na kumander ng mga Amonita: “Pakinggan sana ng aking Panginoon ang sasabihin ng iyong lingkod tungkol sa mga taong itong nakatira sa kabundukang malapit sa inyo. ⁶Ang mga taong ito ay mula sa lipi ng Kaldea. ⁷Minsa’y nanirahan sila sa Mesopotamia, sapagkat ayaw na nilang sambahin pa ang mga diyus-diyusan ng kanilang mga ninunong nanirahan sa Kaldea. ⁸Tinalikuran nila ang relihiyon ng kanilang mga ninuno at sinamba nila ang Diyos ng Langit, ang Diyos na kanilang kinilala. Kaya pinalayas sila mula sa harapan ng kanilang mga diyus-diyusan at nagtungo sila sa Mesopotamia at doon matagal na nanirahan. ⁹Subalit sinabi ng kanilang Diyos na umalis sila sa kanilang tahanan at magpunta sa lupain ng Kanaan. Nagpunta nga sila roon upang manirahan at nakalikom ng ginto’t pilak at maraming baka.

¹⁰Nagkaroon ng taggutom sa buong lupain ng Kanaan, kaya lumusong sila sa Ehipto at nanatili roon hanggang may pagkain. Doon sila dumami nang labis-labis at hindi na mabilang ang kanilang lipi. ¹¹Ngunit kinalaban sila ng hari ng Ehipto, nilinlang at pinilit gumawa ng mga tisa, hinamak at ginawang mga alipin. ¹²Tumawag sila sa kanilang Diyos at pinarusahan nito ang buong Ehipto sa pamamagitan ng salot na walang lunas, kayat pinalayas sila ng mga Ehipsiyo. ¹³Tinuyo ng Diyos ang Dagat na Pula sa kanilang harapan ¹⁴at ginabayan sila sa kahabaan ng Sinai at Kades Barnea. Itinaboy nila ang lahat ng tagadisyerto; ¹⁵nanirahan sila sa lupain ng mga Amorreo at nilipol nila ang mga Hesbonita. Nang makatawid na sila sa Jordan, sinakop nila ang buong kabundukan, ¹⁶at itinaboy ang mga Kananeo, Pereseo, Je-

buseo, Sikemita at Guirhaseo, at doon sila nanirahan nang mahabang panahon.

¹⁷Nanagana sila habang hindi sila nagkakasala sa Diyos, sapagkat kapiling nila ang Diyos na namumuhi sa kasamaan. ¹⁸Ngunit nang lumihis sila sa landas na itinakda ng Diyos sa kanila, nalipol ang ilan sa kanila sa maraming pakikilaban, at dinala silang bihag sa isang bansang banyaga. Lubusang winasak ng mga kaaway ang templo ng kanilang Diyos at sinakop ang kanilang lunsod. ¹⁹Subalit ngayong magbalik-loob sila sa kanilang Diyos, nakabalik sila mula sa pagkakatapon sa iba’t ibang pook na pinagkalatan sa kanila. Nabawi nila ang Jerusalem na kinaroroonan ng kanilang santuwaryo at nanirahan sila sa rehiyon ng kabundukan na naiwang nakatiwangwang. ²⁰Kaya nga, makapangyarihang panginoon, kailangang matuklasan namin kung may ginawang masama ang mga taong ito. ²¹Kung nagkakasala sila sa kanilang Diyos, aahon tayo at sasalakayin natin sila. Ngunit kung walang pagkakasala sa kanilang bansa, aking panginoon, layuan mo na sila at baka ipagtanggol sila ng kanilang Panginoon at Diyos at masaksihan ng buong daigdig ang ating pagbagsak.”

²²Pagkatapos magsalita ni Ahior, tumutol ang mga taong nagkakalipumpun sa paligid ng tolda. Gusto na siyang gulpihin ng mga pinuno ni Holopernes at lahat ng naninirahan sa tabing-dagat at Moab. At sinabi nila: ²³“Hindi kami natatakot sa mga anak ng Israel. Mahina sila at hindi handang lumaban nang matagalan. ²⁴Halikayo, panginoong Holopernes, at parang tinapay lamang silang lululunin ng iyong hukbo!”

6¹Nang humupa ang pagkakagulo ng pulutong na nakapaligid sa tolda, sa harapan ng lahat ng dayuhan at lahat ng taga-Moab ay pinagsabihan si Ahior ni Holopernes na punong-heneral sa hukbo ng Asiria: ²“Sino ka at ang iyong mga Amonitang mandirigma upang magpahayag ng laban sa amin, tulad ng iyong ginawa sa araw na ito? Bakit ninyo kami pinapayuhang huwag makidigma laban sa lahi ng Israel? Sinabi mo na ipagsasanggalang sila ng kanilang Diyos. Sino ang Diyos kung hindi si Nabucodonosor? Palulusubin niya ang kanyang hukbo at lilipulin sila sa balat ng lupa at hindi sila maililigtas ng kanilang Diyos. ³Ngunit kami ng mga lingkod niya – dudurugin namin silang parang isang tao lamang. Hindi nila malalabanan ang paglusob ng aming mga mangangabayo. ⁴Susunugin namin silang lahat. Mabababad sa kanilang dugo ang kanilang mga

bundok, magiging mistulang libingan ang kanilang mga kapatagan. Hindi nila kami mapipigil. Tiyak silang malilipol, salita ni Haring Nabucodonosor na panginoon ng buong daigdig. Ipinahayag niya iyon at ang kanyang sinabi ay hindi mauwi sa wala.

⁵Ngunit ikaw, Ahior na isang mersenaryong Amonita na nagsaad ng mga salitang ito na ikinapahiya mo, hindi mo na makikita ang aking mukha mula ngayon hanggang maipaghiganti ko ang aking sarili sa lahing ito na nagmula sa Ehipto. ⁶At ang tabak ng aking mga kawal at ang sibat ng aking mga pinuno ang tutusok sa iyong tagiliran. Makakasama ang iyong bangkay ng lahat ng patay ng Israel pagbalik ko mula sa pakikipaglaban. ⁷Ngayo'y dadalhin ka ng aking mga lingkod sa kabundukan at doon ka iiwan sa isa sa mga bayan sa dalisdis, ⁸upang makibahagi ka sa magiging kapalaran nila. ⁹Ngunit kung naniniwala kang hindi sila matatalo, huwag kang gaanong malungkot. Ako ang nagsalita at matutupad lahat ang aking sinabi.”

¹⁰Iniutos ni Holopernes sa kanyang mga tanod na nakatindig sa tolda na dakpin si Ahior, dalhin ito sa Betulia at ipaubaya sa mga Israelita. ¹¹Dinakip nga ng mga tauhan si Ahior at pina-labas sa kampo patungo sa kapatagan. Mula roon, lumakad sila patungo sa kabundukan at tumigil sa bukal na nasa paanan ng Betulia. ¹²Nang makita ng kalalakihan ng bayan na patungo sila sa tuktok ng bundok, kumuha ang mga iyon ng sandata, lumabas sa bayan at nagpunta sa tuktok ng bundok. Tinangka ng mga maninirador na hadlangan sa pag-ahon ang mga kaaway. ¹³Nangubli ang mga tanod; tinalian si Ahior at iniwang nakahiga sa lupa sa paanan ng bundok. Nagbalik sila sa kanilang panginoon.

¹⁴Nagsibaba mula sa bayan ang mga Israelita, nilapitan si Ahior, at matapos kalagan ay dinala sa Betulia. Iniharap nila siya sa mga maykapangyarihan ng bayan ¹⁵na nang panahong iyon ay si Ozias na anak ni Mikeas ng lipi ni Simeon, si Jabring anak ni Gotoniel at si Jarming anak ni Melkiel. ¹⁶Tumawag sila ng pulong ng lahat ng matatanda ng bayan, at sumama na rin ang mga kabinataan at kadalagahan sa kapulungan. Inilagay nila si Ahior sa gitna ng kapulungan at tinanong ito kung ano ang nangyari. ¹⁷Bilang sagot, sinabi ni Ahior ang tungkol sa pulong ni Holopernes at ang kanya mismong sinabi sa harap ng mga pinuno ng Asiria. Sinabi rin niya ang mga nagbabantag salita ni Holopernes laban sa Israel.

¹⁸Nagpatirapa ang mga tao sa lupa, sumam-

ba sa Diyos at tumawag sa kanya: ¹⁹“Panginoong Diyos ng Kalangitan, masdan mo ang kapalaluan ng mga Asirio at kahabagan ang iyong bayang nasadlak sa kahihyan. Ipakita mo ang iyong mukha sa mga nakatalaga sa iyo sa araw na ito.” ²⁰Pinalakas nila ang loob ni Ahior at malugod na binati.

²¹Sinamahan siya ni Ozias mula sa kapulungan hanggang sa bahay nito at pinakain pati ang mga matatanda. Magdamag silang humingi ng tulong sa Diyos ng Israel.

7 ¹Kinabukasan, nag-utos si Holopernes sa kanyang buong hukbo at sa mga taong sumanib sa kanya na magkampo malapit sa Betulia, okupahin ang mga dalisdis ng bundok at digmain ang mga Israelita. ²Lumakad nang araw ding iyon ang kanyang matatapatang na kawal; umaabot sa sandaa't pitumpung libo ang mga lakad na kawal, labindalawang libo ang mangangabayo, hindi pa kabilang ang mga bagahe at ang mga taong nagbabantay sa mga iyon, gayundin ang pulutong ng mga taong sumama – na isang malaking pangkat. ³Nagkampo sila sa lambak na malapit sa Betulia, sa tabi ng bukal; kumalat sila sa kalaparan ng Dotan hanggang Belbain, at sa kahabaan ng Betulia hanggang Kiamon na katapat ng Esdrelon.

⁴Nang makita ng mga Israelita kung gaano karami ang mga kaaway, nasindak sila at sinabi nila sa isa't isa: “Walang alinlangang lalamunin ng pangkat na ito ang buong bansa; hindi sila maaaring pigilin sa kanilang pagsalakay maging ng matataas na bundok o ng mga burol o ng mga bangin.” ⁵Gayunman, dinampot ng bawat isa ang kanyang sandata; nagparikit ng apoy sa ibabaw ng mga tore at nagbantay sa buong magdamag.

⁶Sa ikalawang araw, pinahanay ni Holopernes ang lahat ng kanyang mangangabayo sa harapan ng mga Israelita sa Betulia. ⁷Minat-yagan niya ang mga lagusan patungo sa bayan, tinuklas ang pinanggagalingan ng tubig, sinakop ang mga iyon at pinabantayan, at saka nagbalik sa kanyang hukbo. ⁸Lumapit kay Holopernes ang mga pinuno ng mga Edomita, ang mga kumander ng mga Moabita at ang mga heneral ng tabing-dagat at sinabi sa kanya: ⁹“Pakinggan sana kami ng aming panginoon, at hindi magtatamo ng kahit isang sugat ang iyong hukbo. ¹⁰Mas pinagtitiwalaan ng mga Israelita ang kataasan ng kabundukang tinitirhan nila kaysa kanilang mga sibat, sapagkat hindi madaling marating ang tuktok ng kanilang mga kabundukan. ¹¹Panginoon, kung nais mong

iligtas ang buhay ng iyong mga kawal, huwag kang makipaglaban sa kanila. ¹² Manatili ka sa iyong kampo at ingatan ang lahat ng kawal ng iyong hukbo, ngunit ookupahin ng iyong lingkod ang bukai na dumadaloy sa paanan ng bundok, ¹³ sapagkat doon kumukuha ng tubig ang lahat ng taga-Betulia. Mamamatay sila sa uhaw, kaya ipagkakaloob na nila ang kanilang bayan. Aakyat kami at ang aming mga tauhan sa tuktok ng mga karatig na bundok at magtatayo ng himpilan upang hadlangan ang sinuman sa pag-alis sa bayan. ¹⁴ Manghihina sila sa gutom at malulugmok sa mga liwasan bago pa gamitan ng tabak. ¹⁵ Kayat maparurusahan mo na silang lubos sa kanilang paghihimagsik, at di-pagharap sa iyo nang mapayapa.”

¹⁶ Nakalugod kay Holopernes at sa lahat ng kanyang pinuno ang payong ito, at sumangayon siyang gawin ang sinabi nila. ¹⁷ Lumakad ang mga Moabita, kasama ang limang libong taga-Asiria; nagkampo sila sa lambak at pinutol nila ang daloy ng tubig sa mga Israelita mula sa mga bukai. ¹⁸ Umahon ang mga Edomita at Amonita at nagkampo sa kabundukan, malapit sa Dotan; pinapunta nila ang iba nilang mga tauhan sa katimugan at sa silangan sa tapat ng Egrebel, malapit sa Hus, sa itaas ng ilog ng Mohmur. Ang iba pang mga kawal ng hukbo ng Asiria ay nagkampo sa kapatagan, saklaw ang buong lupain. Isang napakalaking kampo ang binuo ng kanilang mga tolda at kagamitan sapagkat napakarami nila.

Ang kawalang-pag-asa ng mga tao

• ¹⁹ Ang mga Israelita ay nasisiraan ng loob na tumawag sa Panginoong kanilang Diyos, sapagkat napaliligiran na sila ng mga kaaway at nahadlangan na ang lahat ng lagusan sa pagtakas. ²⁰ Tatlumpu't apat na araw silang napaligiran ng buong hukbong Asirio, ng mga lakad na kawal,

• **7.19** Kapag ang kasamaan, ang mga kamalasan lamang ang sinimulang tingnan ng isang pamayanan, nawawalan ito ng pananalig sa kinabukasan at nalilimutang may magagawa pala sila para makaahon sa kanilang kalagayan.

Ibinigay na kami ng Diyos sa mga kamay ng mga pagano. Bago pa man mangyari; ipinahayag na ng mga taga-Betulia ang kanilang pagkatalo sapagkat ang makataong bahagi lamang ng sitwasyon ang kanilang nakita, ang bahaging di-kalugud-lugod, at hindi nila inalaala ang pangako ng Diyos na kanilang pinanghahawakan (Lev 26 at Dt 28). Nanalangin sila at nagpenitensiya, ngunit sa kabila ng lahat ng ito, bingi pa

ng mga karwahe at mangangabayo. ²¹ Nawawalan na ng tubig ang mga taga-Betulia. Natutuyo na ang mga balon, kaya kinailangang irasyon ang tubig. ²² Nanghina sa uhaw ang mga bata, babae at kabataan at nabuwal sila sa mga lansangan at liwasan ng bayan. ²³ Nagtipun- tipon ang lahat – lalaki, babae, kabataan at mga bata – at pinaratangan si Ozias at ang mga pinuno ng bayan.

Sumigaw sila at sinabi sa harapan ng lahat ng matatanda: ²⁴ “Hatulan nawa tayo ng Diyos, kayo at kami. Kayo ang may kagagawan ng kasawimpalad na ito sapagkat hindi kayo nakipagkasundo sa mga Asirio. ²⁵ At ngayo’y wala nang maaaring tumulong sa amin. Ibinigay na kami ng Diyos sa mga kamay ng mga pagano kayat nakaratay kami ngayon at naghihinngalo dahil sa uhaw at hirap. ²⁶ Tawagin na ninyo ngayon din ang mga Asirio at bayaang samsaman kami ng buong hukbo ni Holopernes. ²⁷ Mas mabuti pang maging alipin nila kami ngunit buhay, kaysa makita naming mamatay ang aming asawa’t mga anak. ²⁸ Sa ngalan ng langit at lupa at ng aming Diyos, ang Panginoon ng aming mga ninuno na nagpaparusa sa amin batay sa aming mga kasalanan at sa kasalanan ng aming mga ninuno: gawin na ninyo ito ngayong araw ding ito.”

²⁹ Magkakasama silang nanaghoy sa gitna ng kapulungan at tumawag nang malakas sa Panginoong Diyos.

³⁰ At sinabi sa kanila ni Ozias: “Lakasan

rin ang Diyos sa kanilang mga pagsamo. Kaya maliwanag na “*Wala na tayong ligtas.*”

Sariling pangangailangan lamang ang nakikita ng mga nanghihina ang loob, at hindi nila sinusukat ang ibubunga ng kanilang ginagawa. Hindi nila naiisip na pagtatakwil sa Diyos ang pagsuko kay Holopernes para kilalaning diyos si Nabucodonosor. Ang tanging naiisip nila’y mas mabuting mabuhay bilang alipin kaysa mamatay.

“Wala akong napapala sa paghingi; hindi ako pakikingan ng Diyos.” Halos palagi nating naririnig ang pangungusap na ito. Sila ang mga nasisiraan ng loob tulad ng mga taga-Betulia. Nakakahawa ang panghihinang ito ng loob lalo na kung galing ito sa ama ng tahanan.

ninyo ang inyong loob, mga kapatid; maghintay pa tayo ng limang araw, at ipakikita sa atin ng Panginoong ating Diyos ang kanyang habag sapagkat hindi naman niya tayo pababayaang sa habang panahon. ³¹Kapag nakalipas ang taning na ito at wala pa ring dumating na tulong, gagawin na namin ang sinasabi ninyo.” ³²At pinauwi na niya ang mga taong-bayan sa kani-kanilang lugar. Nagpunta ang kalalakihan sa mga tanggulan at tore ng bayan, at umuwi naman sa kani-kanilang tahanan ang mga kababaihan at bata. Samantala, namayani sa buong bayan ang matinding kalungkutan.

8 ¹Nabalitaan ang mga ito ni Judit, na anak ni Merari. (Ang mga ninuno ni Merari ay sina Idox, Jose, Oziel, Elkias, Ananias, Gideon, Rafaim, Ahitob, Elias, Hilcias, Eliab, Natanias, Salatiel at Sarasadai na anak ni Israel.) ²Naging asawa niya si Manases, mula sa iisang tribu at angkan, ngunit namatay ito sa panahon ng pag-aani ng sebada. ³samantalang nangangasiwa sa pagtatali ng mga tungkos ng ani sa bukirin. Nagkasakit si Manases dahil sa pagkabilad sa araw; at namatay sa Betulia na kanyang bayan. Inilibing siya sa piling ng kanyang mga ninuno sa bukirin nasa pagitan ng Dotan at Balamon.

Judit: ang Judiong hindi natinag sa pananampalataya

• ⁴Bilang biyuda, nanatili si Judit sa bahay nang tatlong taon at apat na buwan. ⁵Nagpagawa siya ng isang silid sa terasang bubungan ng bahay. ⁶Nag-suot siya ng sako at nagdamit ng kasuotan ng bala at nag-ayuno sa buong panahon ng kanyang pagkabalo, maliban sa mga bis-

peras ng Araw ng Pahinga, sa mismong Araw ng Pahinga, sa bisperas at araw ng bagong buwan at sa lahat ng pagdiriwang ng bayan ng Israel. ⁷Napakaganda niya at kalugud-lugod na masdan. Nag-iwan sa kanya ang kanyang asawang si Manases ng ginto, pilak, utusan, baka at bukirin, at nanatili siyang may-ari ng lahat ng ari-ariang ito. ⁸Walang masabi ang sinuman laban sa kanya sapagkat gayon na lamang ang pitagan niya sa Diyos.

⁹Nabalitaan niya ang mga pagba-banta ng mga taong-bayan sa kanilang mga pinuno sapagkat nasiraan na sila ng loob dahil sa kakulangan ng tubig. Nabalitaan din ni Judit ang lahat ng ipinangako ni Ozias, at kung paano ito nanumpa na ipagkaloob ang kanilang bayan sa mga taga-Asiria pagkatapos ng limang araw. ¹⁰Kayat ipinatawag niya sa babaeng tagapangasiwa niya sina Habri at Harmi, na dalawang matatanda ng bayan. ¹¹Nagpunta naman ang mga ito sa kanyang bahay at sinabi niya: “Makinig kayo, mga matatanda ng Betulia: hindi tama ang mga salitang binigkas ninyo ngayon sa mga taong-bayan. Nagkamali kayo sa pagsumpa sa Diyos at sa pagsasabing ipagkaloob ninyo sa mga kaaway ang ating bayan kapag hindi nagbigay ng tulong ang Panginoon makaraan ang ilang araw. ¹²Sino ba kayo upang subukin ang Diyos at mangibabaw sa kanya? ¹³Hindi ito ang paraan ng paghingi ng kanyang awa kundi pagpukaw ng kanyang galit. ¹⁴Kung hindi ninyo maaarok ang kalooban ng tao o mabatid kung ano

• **8.4** Isinasakatuparan ni Yawe ang kanyang mga plano sa pamamagitan ng mga hamak. Sa mga hamak na maliliit niya ibinubunyag ang kanyang mga misteryo (Mt 11:25-30). Paulit-ulit nating makikita sa Biblia ang ganitong paraan ng pagkilos ni Yawe. Halimbawa’y ang pagpili kay David (1 S 16), ganito rin ang lumilitaw sa 1 Macabeo 3:18-22. Sa kabila ng kanyang kayamanan, bale-wala pa rin ang babaeng si Judit sa harap ng lakas-militar ni Holopernes.

“Sino ba kayo upang subukin ang Diyos?” Nangingibabaw sa talumpati ni Judit sa mga pinuno ng siyudad ang pagiging tapat sa Diyos. Pinagsabihan niya ang mga ito dahil sa pagnanais nilang bigyan ng

taning ang Diyos para isakatuparan ang kanilang mga personal na plano. Sa ngayon, ganito rin ang ginagawa ng maraming Kristiyano sa kanilang mga pangako sa Diyos kapag gusto nilang pilitin ang Diyos na gawin ang kanilang hinihingi:

“Kung masasakop tayo, masasakop na rin ang buong Judea.” Hindi lamang sariling kapakanan ang dapat isipin ng taong may problema, kundi pati ang kapakanan ng iba. Ipinaisip sa kanila ni Judit ang buong bansa at hindi lamang ang siyudad ng Betulia. Ang pambansang pagkakaisa ang nagbubunsod sa kanilang lumaban.

ang iniisip nito, paano ninyo maarok ang Diyos na lumikha ng lahat ng bagay at mauunawaan ang kanyang balak? Hindi, mga kapatid ko, huwag ninyong galitin ang Panginoong ating Diyos. ¹⁵ Sapagkat kung hindi niya tayo gustong tulungan sa loob ng limang araw, may kapangyarihan siyang pangalagaan tayo sa anumang araw na naisin niya, o kaya naman ay lipulin tayo sa harapan ng ating mga kaaway.

¹⁶ Subalit huwag ninyong hahamunin ang mga plano ng Panginoong ating Diyos, sapagkat hindi sumusuko sa mga banta ang Diyos, di tulad ng karaniwang tao, at hindi rin maaaring igiit sa kanya ang isang pasya na gaya ng nagagawa sa mga anak ng tao. ¹⁷ Kaya humingi tayo ng tulong sa kanya samantalang matiyaga tayong naghihintay sa kanyang pagliligtas. Pakikinggan niya ang ating pakiusap, kung magiging kalugud-lugod sa kanya. ¹⁸ Sapagkat hindi pa nangyayari sa ating panahon na sumamba ang isa sa ating tribu o angkan, bayan o lunsod, sa mga diyus-diyusang likha ng mga kamay ng tao, tulad sa nangyari sa nakalipas na panahon. ¹⁹ Iyon ang dahilan kung bakit ipinagkaloob sa kaaway ang ating mga ninuno upang patayin ng tabak at pag-nakawan, at nagdanas sila ng matinding kasawian sa kamay ng kanilang mga kaaway. ²⁰ Ngunit tayo'y walang kinikilalang ibang diyos maliban sa kanya, kaya maaaasa tayong hindi magiging masama ang kanyang pagtingin sa atin o tatalikod siya sa ating lahi.

²¹ Sapagkat kung masasakop tayo ng mga kaaway, masasakop na rin ang buong Judea; pagnanakawan ang ating Santuwaryo at babayaran natin ng dugo ang gayong kalapastanganan. ²² Pananagutan natin sa Diyos ang pagkapatay sa ating mga kapatid, ang pagkasakop sa ating bayan at ang pagkawasak sa ating pamana. Babagsak sa atin ang parusa sa pamamagitan ng mga bansang mang-

aalipin at magmamalupit sa atin. ²³ Hindi mapapalitan ang ating pagkaalipin ng mas magandang kapalaran; sa halip, loloobin ng Panginoong ating Diyos na iyon ay maging kahihiyang natin. ²⁴ Kaya ngayon, aking mga kapatid, magsapanganib tayo alang-alang sa ating mga kababayan, sapagkat nakasalalay sa atin ang kanilang buhay; pati na ang kaligtasan ng Santuwaryo, ng Templo at ng Altar.

²⁵ At higit sa rito, magpasalamat tayo sa ating Panginoong Diyos, na sumusubok sa atin, tulad ng ginawa niya sa ating mga ninuno. ²⁶ Alalahanin ninyo ang ginawa niya kay Abraham, at ang lahat ng pagsubok na iniharap niya kay Isaac at ang lahat ng nangyari kay Jacob sa Mesopotamia ng Siria noong alagaan niya ang mga tupa ni Laban na kapatid ng kanyang ina. ²⁷ Hindi ba pinadaraan tayo ng Diyos sa apoy, tulad ng ginawa niya sa iba, upang patunayan ang kabutihan ng ating puso? Hindi tayo pinarurusahan ng Panginoon, ngunit pinapalo niya ang mga malapit sa kanya upang matuto.”

²⁸ Sinabi sa kanya ni Ozias: “May taglay na karunungan ang lahat ng sinabi mo at wala sinumang makasasalungat sa mga iyon. ²⁹ Bagamat hindi lamang ngayon napatunayan ang iyong katalinuhan, kundi noon pa man ay kinilala na ng buong bayan ang iyong katalinuhan at ang likas na kabutihan ng iyong puso. ³⁰ Ngunit nagdaranas ng matinding uhaw ang mga tao at napilit nila kaming tuparin ang aming sinabi. Pinasumpa kami at hindi na iyon maaaring sirain. ³¹ Banal kang babae, kaya ipanalangin mong padalhan tayo ng Panginoon ng ulan at nang malamnan ang aming tinggalan at nang hindi na kami manghina.”

³² Sinabi sa kanila ni Judit: “Makinig kayo sa akin. May gagawin ako na magpapasalin-salin sa mga labi ng mga bata ng bawat salinlahi ng ating lipi. ³³ Mamayang gabi, tumayo kayo sa pintuan ng bayan at lalabas ako, na kasama ang aking utusang babae; bago matapos ang taning na itinakda ninyo para ibigay ang bayan sa ating mga kaaway, dadalawin ng Panginoon ang Israel sa pamamagitan ng aking kamay. ³⁴ Ngunit huwag ninyong piliting malaman kung ano ang

aking gagawin sapagkat hindi ko sasabihin sa inyo hangga't hindi ko pa ito naisasagawa."

³⁵ Sinabi sa kanya ni Ozias at ng mga pinuno: "Humayo ka sa gitna ng kapayapaan at nawa'y manguna sa iyo ang ating Panginoong Diyos upang makapaghiganti ka sa ating mga kaway." ³⁶ At nilisan nila ang silid ni Judit at bumalik na sila sa kanilang kinalalagyan.

9 ¹ Lumuhod si Judit at nagpatirapa sa lupa; nilagyan niya ng abo ang kanyang ulo at inilantad ang sakong suot. Sa takdang sandaling iniaalay ang kamanyang para sa gabi sa Bahay ng Diyos sa Jerusalem, tumawag si Judit sa Panginoon, at sinabi niya: ² "Panginoong Diyos ng aking ninunong si Simeon, inilagay mo sa kanyang kamay ang isang tabak upang parusahan ang mga dayuhang lumapastangan sa isang dalaga. Sapagkat ginahasa siya, ibinilad ang kanyang katawan sa kahihyan at nilapastangan ang kanyang puri. Ginawa iyon sa kanya bagamat sinabi mo: Huwag gagawin ito. ³ Dahil dito, ipinapatay mo ang kanilang pinuno, at ang highaan ng mga iyon na pinapula ng kataksilan ay naiwang pula sa kanilang dugo. Pinatay mo ang mga alipin, kasama ang kanilang mga amo at ang mga amo kasama ang mga utusan. ⁴ Ipinagahasa mo ang kanilang kababailhan, ginawang alipin ang kanilang mga anak na babae at binahagi ang lahat nilang ari-arian sa mga minamahal mong anak na inangking parang kanila ang iyong kagustuhan na kinasuklaman ang pagdungis ng kanilang dugo at hiningi ang iyong tulong.

⁵ Diyos, aking Diyos, pakinggan mo ako na isang balo! Ikaw ang lumikha ng lahat ng nagdaang bagay, ng nasa kasalukuyan at kung ano pa ang darating. Ikaw ang umisip ng kasalukuyan at ng hinaharap. At ang gusto mo lamang ang siyang nangyayari. ⁶ Sapagkat dumating na ang mga pangyayaring niloob mo, at sinasabi: "Narito na kami!" Sapagkat nakahanda na ang iyong mga daan at sa pagpapapasya mo ay alam mo na ang mangyayari.

⁷ Tingnan mo ang kapal ng hukbong Asirio, kung paano nila ipagmalaki ang kanilang mga kabayo at mangangabayo. Ipinagyayabang nila ang lakas ng kanilang mga lakad na kawal at may tiwala sila sa kanilang mga kalasag, sibat at pana. ⁸ Ngunit hindi nila kinikilala na ikaw, Panginoon, ang nagpapasiya sa hantungan ng mga digmaan. Panginoon ang iyong pangalan; lipulin ng iyong kapangyarihan ang kanilang lakas; at igupo ng iyong poot ang kanilang kahusayan; sapagkat binabalak nilang lapastanganin ang iyong Santuwaryo, dungisan ang

Toldang pinaninirahan ng iyong maluwalhating Pangalan at wasakin ng bakal ang mga sungay ng iyong Altar.

⁹ Pagmasdan mo ang kanilang kayabangan, ibagsak mo sa kanilang ulo ang iyong poot, at ipagkaloob mo sa mga kamay ng biyudang ito ang lakas na kailangan. ¹⁰ Sa pamamagitan ng tuso kong mga labi ay parusahan mo ang alipin kasama ang kanyang amo, at ang panginoon, kasama ang kanyang alila; wakasan mo ang kanilang kapalaluan sa pamamagitan ng kamay ng isang babae.

¹¹ Wala sa dami ang iyong lakas o sa malalakas ang iyong kapangyarihan, sapagkat ikaw ang Diyos ng mababang-loob, ang tagapagtanggol ng maliliit, ang suhay ng mahina, ang tagapag-alaga ng pinabayaan, ang tagapagligtas ng walang pag-asa.

¹² O Diyos ng aking mga ninuno at Diyos ng pamana ng Israel, Hari ng langit at lupa, Lumikha ng dagat, Hari ng lahat ng nilikha, pakinggan mo ang aking panalangin.

¹³ Bigyan mo ako ng nakatutuksong mga salita na susugat at papatay sa mga nagbalak ng masama laban sa iyong Tipan, sa Bahay mong banal, sa Bundok ng Sion at sa Bahay na pag-aari ng iyong mga anak.

¹⁴ Ipakita mo sa bansa at lahat ng tribu na ikaw ang Diyos na makapangyarihan sa lahat at malakas, at bukod sa iyo, ay wala nang iba pang tagapagtanggol ang bayan ng Israel."

Ang kabayanihan ni Judit

10 ¹ Pagkapanalangin ni Judit sa Diyos ng Israel, ² tumindig siya at tinawag ang kanyang utusang babae, at nagpunta sila sa bahay na karaniwan niyang pinagpapalipasan ng mga araw ng pamamahinga at kapistahan. ³ Hinubad niya ang sako at ang damit na pambiyudang suot niya. Naligo siya, nagpabango, nagsuklay at naglagay ng mga palamuting hiyas sa buhok. Nagsuot siya ng magandang damit na kinaugalian niyang gamitin noong nabubuhay pa ang kanyang asawang si Manases. ⁴ Sinuutan niya ng sandalyas ang kanyang mga paa, isinuot ang pulseras na pambukungbukong, pulseras na pambisig at sising, ang kanyang hikaw at lahat ng kanyang alahas. Pinaganda niyang mabuti ang kanyang sarili upang maakit ang mga lalaking makakakita sa kanya.

⁵ Ibinigay niya sa utusan ang sisidlan ng alak at bote ng langis, pinuno niya ang isang supot ng arinang sebada at ilang maliliit na bibingkang pinong arina at tinuyong igos. Binalot niya ang lahat ng ito at ipinagbilin sa utusan na ingatan

iyon. ⁶At lumakad na sila, patungo sa pintuan ng bayan ng Betulia at doon ay natagpuan niyang nagbabantay si Ozias at ang mga matatanda ng bayan, sina Habri at Harmi.

⁷Nang makita nila siyang nabago na ang mukha at naiba ang kasuutan, napuno sila ng paghanga sa kanyang kagandahan at sinabi sa kanya: ⁸“Biyayaan ka nawa ng Diyos ng ating mga ninuno at maging matagumpay nawa ang anumang gagawin mo para sa kaluwalhatian ng mga anak ng Israel at sa kadakilaan ng Jerusalem.”

Sumamba siya sa Diyos at sinabi niya sa kanila: ⁹“Pabuksan ninyo ang pintuan ng bayan para sa akin at aalis na ako upang gawin ang kasasabi pa lamang ninyo.” Pinabuksan nga nila sa mga binata ang pintuan, tulad sa kanyang hiningi. ¹⁰Tumalima sila sa utos at lumabas si Judit, kasama ang utusang babae.

Pinagmasdan siya ng mga taong-bayan hanggang sumapit siya sa paanan ng bundok at tumawid sa lambak at mawala sa kanilang paningin. ¹¹Binagtas ng dalawa ang lambak at sinalubong sila ng isang tanod ng mga Asirio. ¹²Pinigil sila ng tanod at sinabi: “Sino kayo? Tagasaan kayo? Saan kayo pupunta?” Sumagot si Judit: “Anak ako ng Ebreo; tumatakas ako sa kanila sapagkat malapit na ninyo silang lamunin. ¹³Naparito ako upang humarap kay Holopernes, ang punong-heneral ng inyong hukbo, upang kausapin siyang buong-tapat. Ituturo ko sa kanya ang paraan upang makasalakay siya at maging panginoon ng buong kabundukan nang hindi malalagasan ng isa mang kawal bunga man ng kapinsalaan o kamatayan.”

¹⁴Pagkarinig ng mga lalaki sa kanyang sinabi at pagkakita sa kanyang pambihirang kagandahan, sinabi ng mga ito sa kanya: ¹⁵“Nailligtas mo ang iyong buhay sa pagparito mo upang humarap sa aming panginoon. Lumapit ka sa kanyang tolda; ilang kasamahan naming lalaki ang sasama sa iyo sa kanya. ¹⁶Pag kaharap mo na siya, huwag kang matakot, sabihin mo sa kanya ang sinabi mo sa amin at pakikitunguhan ka niya nang mabuti.”

¹⁷Sandaang tauhan ang pinili; sinamahan ng mga lalaking ito si Judit at ang utusan sa tolda ni Holopernes. ¹⁸Kumalat sa bawat tolda sa buong kampo ang balita ng kanyang pagdating, at nagdagsaan ang kalalakihan sa buong kampo. Pinaligiran siya ng kalalakihan samantalang naghihintay siya sa labas ng tolda ni Holopernes, at ibinalita naman dito ng isang kawal ang kanyang pagdating. ¹⁹Nabighani ng kanyang kagandahan ang mga lalaki, at pagkakita sa kanya, pinuri ng mga ito ang mga anak

ng Israel at sinabi sa isa't isa: “Sino ang hahamak sa bayang may mga babaeng tulad nito? Isang kamalian ang iwang buhay kahit isang lalaki lamang; malilinlang nila ang buong daigdig.”

²⁰Lumabas ang mga tanod at lahat ng opisyal ni Holopernes at sinamahan siya sa tolda. ²¹Nagpapahinga si Holopernes sa kanyang kamang may kurtinang kulay-ube at ginto at napapalamutihan ng esmeralda at mamahaling batong-hiyas. ²²Sinabihan siyang naroon si Judit kayat lumakad siya palapit sa pasukan ng tolda, at sa kanyang unahan ay may mga ilawang pilak. ²³Nang humarap si Judit sa kanya at sa kanyang mga pinuno, humanga ang lahat sa kagandahan ng mukha nito. Nagpatirapa si Judit sa kanyang harapan at itinayo ito ng mga utusan ni Holopernes.

11 ¹ Sinabi ni Holopernes kay Judit: “Babae, lakasan mo ang loob mo, huwag kang matakot. Hindi ako kailanman nanakit sa sinumang gustong maglingkod kay Nabucodonosor na hari ng buong daigdig. ² Kung hindi ako hinamak ng iyong mga kababayang naninirahan sa kabundukan, hindi ko sana itinaas ang aking tabak laban sa kanila; ngunit sila rin ang may kagustuhan nito. ³ Ngayon, sabihin mo sa akin kung bakit ka tumakas sa kanila at naparito sa amin. Ginawa mo ba ito upang iligtas ang iyong sarili? Huwag kang mag-alala, ligtas ka ngayong gabi at sa darating pa. ⁴ Hindi ka sasaktan ninuman, pakikitunguhan kang mabuti tulad ng ibang lingkod ng aking panginoong si Haring Nabucodonosor.”

⁵ Sumagot si Judit: “Pakinggan mo ang sasabihin ng iyong lingkod, upang makapagsalita akong malaya sa iyong harapan at hindi ako magsisinungaling sa aking Panginoon sa gabing ito. ⁶ At kung susundin mo ang payo ng iyong lingkod, lahat ng bagay ay gagawin ng kamay ng Diyos at hindi mabibigo sa kanyang gawain ang aking Panginoon. ⁷ Mabuhay si Nabucodonosor na hari ng buong daigdig na nagsugo sa iyo upang iwasto ang lahat ng nabubuhay! Salamat sa iyong kapangyarihan at hindi lamang tao ang naglilingkod sa kanya kundi pati na rin ang mababangis na hayop, mga alagang hayop, mga ibon sa papawirin na nabubuhay para kay Nabucodonosor at sa kanyang buong sambahayan.

⁸ Nabalitaan na namin ang iyong karunungan at kahinahunan, at alam ng buong daigdig na ikaw ang pinakamagaling sa buong kaharian, maraming karanasan at napakahusay maki-digma. ⁹ Alam na rin namin ang itinalumpati ni

Ahior sa iyong konseho, sapagkat tinanggap siya ng mga taga-Betulia at sinabi na niya ang lahat ng sinabi niya sa iyo. ¹⁰Ngayon, makapangyarihang panginoon, huwag mong ipagwalang-bahala ang kanyang sinabi, ngunit itanim iyon sa iyong isip sapagkat iyon ang totoo. Hindi kailanman maparurusahan ang aming bansa o magkakabisa ang tabak laban sa kanila kung hindi sila nagkasala sa kanilang Diyos. ¹¹Ngunit hindi mahahadlangan ni mabibigo ang aking panginoon. Daratnan sila ng kamatayan sapagkat nabulid na sila sa pagkakasalang nagpapasiklab sa poot ng Diyos tuwing gagawin nila iyon. ¹²Dahil sa kakulangan ng pagkain at tubig, ipinasya nilang patayin ang kanilang mga hayop at kainin na ang mga bagay na ipinagbabawal ng Diyos sa kanyang mga kautusan. Kabilang dito ang mga unang bunga ng ani at ang ikapung bahagi ng alak at langis, na nakatalaga at nakalaan para sa mga paring naglilingkod sa harapan ng Diyos sa Jerusalem. ¹³Ipinasya nilang ubusin ang mga bagay na ito, bagamat bawal sa karaniwang tao na hipuin man lamang iyon ng kanilang mga kamay. ¹⁴Nagsugo sila ng mga kinatawan sa Jerusalem – sapagkat ginawa na rin ito ng mga panirahan doon – upang kunin ang pahintulot ng Konseho ng Matatanda. ¹⁵Kaya ito ang mangyayari: Kapag nakuha na ito at isinagawa, ibibigay na sila sa iyo ng Diyos para lipulin.

¹⁶Nang malaman ko ang lahat ng ito, tinakasan ko na sila. Sinugo ako ng Diyos upang kasama kang gumawa ng mga kahanga-hangang bagay na sisindak sa buong daigdig. ¹⁷Banal nga akong iyong lingkod, at pinaglilingkuran ko ang Diyos araw at gabi. Kayat kung mamarapatin mo, mananatili ako rito sa iyo. Pupunta ako sa lambak tuwing gabi at manalangin ako sa Diyos na sabihin niya sa akin kung nabulid na sila sa pagkakasala. ¹⁸At iuulat ko ito sa iyo, upang makasalakay ka at ang iyong buong hukbo at walang sinumang makalalaban sa iyo. ¹⁹Sasamahan kita sa buong Judea hanggang sa pusod ng Jerusalem at doon kita ipagtatayo ng tolda. Pamumunuan mo silang tulad sa mga tupang walang pastol at walang asong aangil sa iyo. Ibinunyag ito sa akin upang ipabatid sa iyo.”

²⁰Naging kalugud-lugod kay Holopernes at sa mga pinuno nito ang mga sinabi ni Judit. Humanga sila sa karunungan ni Judit at sinabi nila: ²¹“Mula sa isang dulo ng daigdig hanggang sa kabila, walang babaeng kasingganda niya at

kasintalino sa pananalita.” ²²Sinabi sa kanya ni Holopernes: “Mabuti ang ginawang ito ng Diyos, na pinauna ka sa iyong bayan upang ang kapangyarihan ay mapasaatin, at ang pagkalupig sa mga humahamak sa aking panginoon. ²³Napakaganda mo at napakahinahon mong magsalita. Kapag ginawa mo ang iyong sinabi, ang iyong Diyos ang aking magiging Diyos, sa bahay ni Haring Nabucodonosor ka titira, at magiging tanyag ka sa buong daigdig.”

12 ¹Iniutos ni Holopernes na dalhin si Judit sa lugar na kinaroroonan ng kanyang mga kasangkapang pilak at dulutan ng pagkain mula sa kanyang sariling pagkain at ibigay ang kanyang sariling alak upang mainom. ²Ngunit sinabi ni Judit: “Hindi ko iyan kakainin upang huwag akong magkasala. Sapat na itong aking dala.” ³Sinabi sa kanya ni Holopernes: “Kapag ubos na ang iyong dala, saan kami kukuha ng katulad niyon, sapagkat wala ritong mula sa iyong lipi?” ⁴Sumagot si Judit: “Huwag kang mabahala sapagkat bago ko maubos itong aking dala ay naisagawa na ng Panginoon ang kanyang balak sa pamamagitan ng aking kamay.”

⁵Dinala siya ng mga pinuno sa kanyang tolda at natulog siya hanggang hatinggabi. Nagbangon siya nang mag-uumaga upang umalis at manalangin, sapagkat hiniling na niya kay Holopernes na ⁶iyutos sa mga tanod nito na payagan siyang umalis. ⁷Iniutos naman ni Holopernes sa kanyang mga tanod na huwag pigilin si Judit.

Nanatili siya sa kampo nang tatlong araw. Nagpupunta siya tuwing gabi sa lambak ng Betulia at naliligo sa bukal na tinatanuran. ⁸Pagbalik niya, nananalangin siya sa Panginoong Diyos ng Israel upang patnubayan ang kanyang mga hakbang sa wastong landas at nang mapaligaya niya ang kanyang buong bayan; ⁹at kapag nalinis na ang sarili at nakabalik, nananatili siya sa tolda hanggang makapaghapunan.

Sa tolda ni Holopernes

• ¹⁰Sa ikapat na araw ay naghandog ng salu-salo si Holopernes para sa kanyang mga pansariling tauhan, at hindi pinaanyayahan ang iba. ¹¹Sinabi niya sa kanyang tagapangasiwang kapon na si Bagoas: “Lumakad ka at himukin mo ang Ebreang

• **12.10** Sa mga pag-uusap nina Judit at Holopernes, pansinin kung paano sinasabi ni Judit ang “aking Panginoon” at binibigyan ang mga salitang ito ng dob-

leng kahulugan. Hindi siya nagsisinungaling kundi nagsasalita siya sa paraang napapagkamalan ni Holofernes na sa kanya sinasabi ang sa Panginoon sinasabi ni Judit.

nasa iyong pangangalaga na pumarito at makisalo sa ating pagkain at pag-inom, ¹² sapagkat kahiya-hiyang pakawalan ang babaeng ito nang hindi pa kami nakakapagtalik. Kapag hindi natin siya naakit, pagtatawanan niya tayo.”

¹³ Kayat nilisan ni Bagoas si Holopernes at pumasok sa tolda ni Judit, at sinabi rito: “Magandang dilag, hindi ka kaya tumangging pumunta sa aking panginoon upang parangalan sa kanyang harapan, at masayang makipag-inuman sa amin at tumulad sa mga babae sa Asiria na naninirahan sa bahay ni Nabucodonosor?” ¹⁴ Sinabi naman ni Judit: “Sino ako upang tanggihan ang nais ng aking Panginoon? Gagawin ko agad ang lahat ng makasisiya sa kanya, at magiging kaligayahan ko iyon hanggang sa araw ng aking kamatayan.”

¹⁵ At tumindig siya; isinuot niya ang kanyang magandang damit at lahat ng palamuti sa katawan ng isang babae. Nagpauna ang kanyang utusan at inilatag sa lupa, sa harapan ni Holopernes, ang balahibo ng tupa na ipinagkaloob ni Bagoas kay Judit upang magamit niyang sandalan araw-araw habang kumakain siya.

¹⁶ Pumasok si Judit sa tolda at naupo sa kanyang lugar. Nabighani ng kanyang kangandahan ang puso ni Holopernes, naakit ang buong katauhan nito at nag-alab ang

pagnanasang makipagtalik sa kanya. Mula sa unang araw na makita siya nito, nag-abang na ito ng pagkakataong akitin siya. ¹⁷ Sinabi sa kanya ni Holopernes: “Uminom ka at makipagsaya sa amin.” ¹⁸ Sumagot si Judit: “Talagang iinom ako, aking panginoon, sapagkat ngayon lamang ako nakaramdam ng ganitong kaligayahan mula nang ako’y ipanganak.” ¹⁹ Kinuha niya ang inihanda ng kanyang utusan para sa kanya at kumain siya at uminom sa harapan ni Holopernes. ²⁰ Labis na nagayuma ni Judit si Holopernes, at uminom siya ng napakaraming alak, higit sa naiinom niya sa isang araw sa tanang buhay niya.

Nagmimilagro ang Diyos

13 ¹ Gumabi na at nagmamadaling nagsialis ang kanyang mga tauhan. Pinaalis ni Bagoas sa harapan ng kanyang panginoon ang mga nakatayo pa sa paligid nito, at isinara ang tolda mula sa labas. Nagsitulog na lahat ang mga ito sapagkat napagod sa labis na pag-inom. ² Kaya naiwang nag-iisa si Judit sa tolda, kasama si Holopernes, na dahil sa kalasingan, ay napahandusay na lamang sa kama. ³ Sinabi ni Judit sa kanyang utusan na tumayo sa labas ng silid at bantayan ang kanyang paglabas sapagkat mananalangin siya, tulad ng ginagawa niya araw-araw. Sinabihan din niya si Bagoas ng ganito.

• **13.1** Binibigyang-diin ng sumusunod na salaysay ang mapagkalingang pag-ibig ng Diyos na kumikilos kung kinakailangan, at ligtas na inaakay ang ating mga gawain pati’yong parang tiyak na mabibigo, pag ipinagsasapalaran natin ang lahat para iligtas ang ating mga kapatid. Totoo ito sa ganitong kahulugan. Gayunpaman, mapapansin natin na ang panlilinlang ni Judit at ang di kapani-paniwalang paglupig sa mga Asirio pagkamatay ni Holopernes ay panaginip ng batang walang-laban. Binuo ang salaysay pagkatapos ng panahon ng mga Macabeo mula sa ala-ala ng isang nalupig na bayan, na walang kakayanang labanan ang maniniil; nagsisimula ito sa mga nandarayuhang pamayang Judio na nawalan na ng gana at kakayahang makipagdigmaan. Muling bumabangon ang matandang panaginip ng isang lakas na mahika; heto ang mahimalang pagkilos ng Diyos na kayang baligtarin

ang lahat ng sitwasyon at durugin ang kasamaan magpakailanman.

Madaling makita rito ang paghahalo ng sa tao at sa Diyos at di-kapani-paniwalang panaginip ng isang bata. Dito, minsan pa, ang krus at ang muling pagkabuhay ni Jesus, na napakalakas at napakamahinahon, ang magpapapanatili sa atin sa realidad.

Gayunpaman, nagiging makatotohanan ang salaysay nang pinawalang-halaga ng tagumpay ni Judit ang mataas na katayuan at karangalan ng mga lalaki, matatanda o pari, na naturingang mga pinuno ng bayan ng Diyos. Isa itong pagbabayad-puri sa mga babae sa isang lipunang labis ang pagkiling sa mga lalaki: Walang pagpapahalaga ang Diyos sa mata-tapang at mararantal na lalaking ito; ang kailangan lamang nilang gawin ay palakpakan ang isang walang-titulog babae.

⁴Iniwan ng bawat isa ang tolda ni Holopernes, at walang sinuman – hamak o dakila – na nanatili sa silid. Tumayo si Judit sa tabi ng higaan ni Holopernes at nanalanging mataimtim: “Panginoong Diyos na makapangyarihan sa lahat, tulongan mo ako ngayon sa aking gagawin para sa ikaluluwalhati ng Jerusalem.” ⁵Sapagkat ngayon ang sandali upang ilitgas mo ang iyong bayan at papagtagumpayin ang aking mga balak na durugin ang kaaway na nakahanay laban sa amin.”

⁶Lumapit siya sa tukod ng kama na malapit sa ulo ni Holopernes at ibinaba ang tabak. ⁷Paglapit sa higaan, sinungaban ang buhok at sinabi: “O Panginoong Diyos ng Israel, bigyan mo ako ng lakas, sa mga sandaling ito!” ⁸At ubos-lakas niyang tinaga nang dalawang ulit ang leeg ni Holopernes at pinugot ang ulo. ⁹Pinagulong niya mula sa higaan ang katawan nito at binatak ang mga kurtinang palamuti sa mga poste. Agad siyang lumabas at ibinigay ang ulo ni Holopernes sa kanyang utusan ¹⁰Isinilid nito ang ulo sa supot na pinaglalagyan ng pagkain. At magkasama silang lumabas, tulad ng kinagawian, upang manalangin. Nang makatawid na sila sa kampo, lumigid sila sa gilid ng bangin, umakyat sa bundok pabetulia at sinapit nila ang mga pintuan ng bayan.

¹¹Malayu-layo pa’y tumawag na si Judit sa mga tanod sa pintuan: “Buksan, buksan ninyo ang mga pintuan! Ang Diyos, ang ating Diyos, ay sumasaatin! Gumawa na naman siya ng himala sa Israel at ginamit niya ang sariling kapangyarihan laban sa ating mga kaaway, tulad ng ginawa niya sa araw na ito!”

¹²Pagkarinig ng mga taong-bayan sa kanyang tinig, tinawag ng mga iyon ang

matatanda at nagmamadaling pinuntuhan ang mga pintuan ng bayan. ¹³Patakbo silang nagsirating mula sa pinakahamak hanggang sa pinakadakila, sapagkat hindi nila inaasahan ang kanyang pagbabalik. Binuksan nila ang mga pintuan at sinalubong ang dalawang babae; nagsiga sila upang makita ang mga ito, at pinaligiran nila ang dalawa. ¹⁴Sinabi ni Judit nang malakas sa mga tao: “Purihin ang Diyos, purihin siya! Purihin ang Diyos na hindi nagkait ng habag sa bayan ng Israel. Nilupig niya sa pamamagitan ng aking kamay ang ating mga kaaway sa gabi ring ito.” ¹⁵Inilabas niya sa supot ang ulo ni Holopernes at ipinakita sa mga tao: “Narito ang ulo ni Holopernes, punongheneral ng hukbo ng Asiria, at narito ang mga kurtina ng kamang kinahandusayan niya sa kalasingan. Pinatay siya ng Panginoon sa pamamagitan ng kamay ng isang babae. ¹⁶Mabuhay ang Panginoong nagtanggol sa akin. Ang aking mukha ang umakit sa lalaking ito patungo sa kanyang wakas, ngunit pinangalagaan ako ng Panginoon. Hindi niya nagawang dungisan ako o lapastanganin.” ¹⁷Nag-umapaw ang kaligayahan ng buong bayan, kaya nagpatirapa sila at sumamba sa Diyos, at sinabi sa iisang tinig: “Pinagpala ka, aming Diyos na lumupig sa mga kaaway ng iyong bayan sa araw na ito.”

Pinagpala ka sa lahat ng babae

• ¹⁸Sinabi ni Ozias kay Judit: “Anak ko, pagpalain ka nawa ng Kataas-taasang Diyos nang higit sa lahat ng babae sa balat ng lupa.

At pagpalain ang Panginoong Diyos na Lumikha ng langit at lupa at pumatnubay sa iyo upang pugutan ng ulo ang pinuno ng ating mga kaaway.

• 18. “Pagpalain ka nawa ng Kataas-taasang Diyos nang higit sa lahat ng babae.” Gugunitain ni Lucas ang mga salitang ito at iaakma niya kay Maria (Lc 1:42). Dahil kay Lucas, madali nating nakikita ngayon sa tagumpay ni Judit ang larawan ng isa pang tagumpay – ang tagumpay ni Mariang ligtas sa lahat ng kasalanan

na “dumurog sa ulo ng ahas”, ayon sa ipinahayag ng Biblia (Gen 3:15). At tinanggap niya nang lubusan ang Anak ng Diyos at ang kanyang matiyagang gawaing tubusin ang mundo mula sa mga kamay ng Diyablo. Sa kanya mas naaangkop, kaysa kay Judit, ang awit na tinutukoy natin: “Ikaw ang luwalhati ng Jerusalem.”

¹⁹ Hindi malilimutan kailanman ng mga tao ang pagtitiwalang ipinakita mo; lagi nilang magugunita ang kapangyarihan ng Diyos.

²⁰ Pagkalooban ka nawa ng Diyos ng walang-hanggang karangalan, at gantimpalaan ka at pagpalain sapagkat itinaya mo ang iyong buhay nang sikilin ang iyong bayan.

At iniligtas mo kami sa kapahamakan nang gawin mo ang marapat sa harap ng Diyos.”

At sumagot ang buong bayan: “Amen! Amen!”

14 ¹ Sinabi ni Judit sa kanila: “Makinig kayo, mga kapatid ko, kunin ninyo ang ulong ito at isabit sa pader, ² at pagsikat ng araw, kumuha kayo ng sandata at lumabas sa bayan. Pumili kayo ng pinuno at magkunwaring lulusong sa kapatagan papunta sa mga Asirio, ngunit huwag kayong bababa. ³ Kukunin ng mga tanod na Asirio ang kanilang mga sandata, at pupunta sa kanilang kampo upang gisingin ang mga heneral ng hukbong Asirio. Tatakbo naman ang mga pinunong ito sa tolda ni Holopernes, ngunit hindi siya makikita; sasaklutin sila ng pangamba at tatakas na sila sa inyo. ⁴ Kayo at lahat ng naninirahan sa lupain ng Israel, tutugisin ninyo sila at papatayin. ⁵ Ngunit bago ninyo gawin ito, tawagin ninyo si Ahior na Amonita upang makita niya at kilanlin ang dumusta sa bayan ng Israel, ang lalaking nagpadala sa kanya sa atin para patayin.”

⁶ Sinundo si Ahior mula sa bahay ni Ozias. Pagdating niya, nakita niya ang ulo ni Holopernes sa kamay ng isa sa mga taong-bayan, at nawalan siya ng malay-tao at napasubsob sa lupa. ⁷ Nang itayo siya, nagpatirapa siya sa paanan ni Judit at sinabi: “Pagpalain ka nawa sa buong Judea at sa lahat ng bansang mamamanga pagkarinig sa iyong pangalan. ⁸ Ngunit ngayon, sabihin mo sa akin ang lahat ng ginawa mo sa mga araw na ito.”

Pinagigitnaan si Judit ng mga tao, at sinabi niya ang lahat ng kanyang ginawa mula sa araw na umalis siya hanggang sa mga sandaling itong nagsasalita siya. ⁹ Pagkatapos niyang magsalita, sumigaw sa matinding galak ang mga tao, at narinig iyon sa buong bayan. ¹⁰ Nakita ni Ahior ang lahat ng ginawa ng Diyos ng Israel, at agad siyang sumampalataya. Tinuli siya at napabilang sa bayan ng Israel hanggang sa kasalukuyan.

¹¹ Pagsikat ng araw, ibinitin nila sa pader ang ulo ni Holopernes. Kinuha ng lahat ng kalalalahan ang kanilang sandata at pangkat-pangkat silang nagpunta sa dalisdis ng kabundukan.

¹² Nakita sila ng mga Asirio, at sinabihan ng mga ito ang kanilang mga pinuno. Pinasabihan naman ng mga iyon ang mga heneral, ang mga kapitan at lahat ng pinuno. ¹³ Nagpunta silang lahat sa tolda ni Holopernes at sinabi sa utusang namamahala roon: “Gisingin mo ang ating Panginoon sapagkat lulusong ang mga alipin at makikipaglaban sa atin hanggang sa malipol.”

¹⁴ Hinawi ni Bagoas ang kurtina, sa paniwalang natutulog si Holopernes na kasama si Judit.

¹⁵ Nang walang sumagot, pumasok siya sa silid at natagpuan sa sahig ang katawan ni Holopernes, patay at walang ulo. ¹⁶ Sumigaw siya at pinunit ang kanyang kasuotan. ¹⁷ Pumasok siya sa toldang tinigilan ni Judit, ngunit hindi niya ito nakita roon. Humangos siya papunta sa mga kawal at sinabi: ¹⁸ “Nalinlang tayo ng mga alipin! Patay na si Holopernes, nasa sahig at walang ulo! Isang Ebreya lamang ang nagbulid sa kahihyan sa buong hukbo ni Haring Nabucodonosor!” ¹⁹ Nang marinig ito ng mga pinuno ng hukbo ng Asiria, labis silang nabalisa. Pinunit nila ang kanilang damit at nagsipanangis nang malakas.

15 ¹ Narinig ng mga nasa kampo ang pangangisan at sila’y nabaghan. ² Sinaklot sila ng sindak at pangamba, at nagsitakas sa mga lansangan sa kapatagan at kabundukan. ³ Nagsimula ring tumakas ang mga nagkampo sa kabundukan sa paligid ng Betulia. At hinabol sila ng mga Israelita. ⁴ Nagsugo ng kinatawan si Ozias sa Betomestaim, Hoba, Koba at sa buong lupain ng Israel, upang ipaalam ang nangyari at sabihin sa kanilang lahat na habulin at lipulin ang kaaway. ⁵ Nalaman ito ng mga Israelita at sinalakay nila ang kaaway at hinabol ang mga iyon hanggang Hoba. Dumating pati na ang mga taga-Jerusalem, gayundin ang mga nasa kabundukan, sapagkat nalaman nila ang nangyari sa kampo ng mga kaaway. Ang mga ito ay inabutan ng mga taga-Galaad at taga-Galilea sa libis at hinabol hanggang sa Damasco at karatig. ⁶ Ang mga taga-Betulia naman na nagpaiwan ay sumalakay sa kampo ng mga Asirio; nandambong sila roon at nagkamal ng kayamanan. ⁷ Nagbalik ang mga Israelita mula sa pagpatay at sinamsam naman ang nalabi. Nakaagaw rin ng malaki ang mga nasa nayon at bukirin, sa kabundukan at sa kapatagan, sapagkat nakaparami ng nasamsam.

⁸Natuklasan ng punong-paring si Yoakim at ng Konseho ng Matatanda ng Israel sa Jerusalem ang lahat ng mabubuting bagay na ginawa ng Panginoon para sa Israel, at nagkaroon din sila ng pagkakataong makita si Judit at mapahatiran ng maligayang pagbati. ⁹Nilapitan nila si Judit, binasbasan at sinabi:

“Ikaw ang kaluwalhatian ng Jerusalem, ang ipinagmamalaki ng Israel. Dangkal ka ng ating bayan.

¹⁰Ikaw lamang ang nakagawa ng lahat ng ito. Nakagawa ka ng mga dakilang bagay para sa Israel at pinagpala ng Diyos ang iyong gawain. Pagpalain ka nawa ng Diyos na Makapangyarihan magpakailanman.”

At sumagot ang lahat: “Amen!”

¹¹Sinamsaman ng mga tao ang kampo sa loob ng tatlumpung araw. Ipinagkaloob nila kay Judit ang tolda ni Holopernes, pati na ang lahat ng pilak, kama, saro at lahat ng muwebles. Kinuha naman ni Judit ang mga iyon at pagkatapos lagyan ng guwarnisyon ang kanyang mola, inihanda niya ang kanyang karwahe at isinalansan ang lahat ng iyon sa sasakyan.

¹²Patakbong sumalubong sa kanya ang lahat ng kababaihang Israelita, pinuri siya, at naghandang mga sayaw upang parangalan siya. Kumuha siya ng mga sanga ng olibo na ibinigay niya sa kababaihang sumama sa kanya. ¹³Gumawa siya at ang mga babaeng kasama niya ng mga koronang yari sa dahon ng olibo. Lumagay siya sa unahan ng mga tao at pinamunuan niya ang kababaihan sa pagsayaw. Sumunod naman ang kalalakihang Israelita, may dalang sandata at may putong na korona at malakas na umawit ng imno. ¹⁴Inawit ni Judit ang imnong ito ng pasasalamat at sinabayan siya ng buong bayan ng Israel.

Awit ni Judit

16 ¹Sinabi ni Judit: “Purihin ang aking Diyos sa saliw ng tamburin, umawit sa karangalan ng Diyos sa pamamagitan ng pompiyang.

Lumikha kayo para sa kanya ng isang salmo ng papuri.

Purihin at tawagin ang kanyang Pangalan!

²Sapagkat ang Diyos ang Panginoong lumulupig sa digmaan,

at nagkakampo sa piling ng kanyang bayan upang iligtas ako sa kamay ng kaaway.

³Lumusong ang Asirio mula sa kabundukan sa hilaga.

Dumating siyang kasama ang hindi mabilang na hukbo, nagbara ang ilog sa dami ng kawal, natakpan ng mga mangangabayo ang kabundukan.

⁴Gusto niyang sunugin ang aking lupain, patayin sa tabak ang kalalakihan lipulin pati mga pasusuhin, silain ang mga bata at gahasain ang aking kadalagahan.

⁵Itinaboy sila ng Panginoong Makapangyarihan sa pamamagitan ng kamay ng isang babae.

⁶Ang kanilang bayani ay hindi nilupig ng kabataang mga kawal, hindi naibagsak ng mga anak ng mga Higgante,

hindi nailugmok ng sinumang dakilang higgante.

Ngunit si Judit, na anak ni Merari, dahil sa alindog ng mukha ang lumupig sa kanya.

Sa ikagiginhawa ng mga naaapi sa Israel

⁷hinubad niya ang kasuutan ng isang biyuda, pinahiran ng pabango ang kanyang mukha;

⁸nilagyan ng nahihiyasang bandana ang kanyang buhok,

at nagsuot siya ng damit na lino upang makaakit.

⁹Naakit ng kanyang mga sandalyas ang mga mata ng heneral,

nagayuma ng kanyang kagandahan ang kaluluwa niyon –

at humiwa sa leeg niyon ang tabak.

¹⁰Nanginig sa takot ang mga Persiyano

dahil sa kanyang tapang

at nabigla ang mga Medo

sa kanyang kawalang-gulat.

¹¹At sumigaw sa galak ang mga naaapi, humiyaw ang mahihina, nasindak ang kaaway;

sumigaw sila: tumakas ang kaaway.

¹²Sinaksak sila ng mga anak ng kabataang babae at pinatay, tulad sa mga pugante, kayat nalupig sila sa labanan ng Diyos.

¹³Aawitan ko ng bagong kanta ang aking Diyos:

Panginoon, dakila ka at maluwalhati, kamangha-mangha sa lakas, walang-talo!

¹⁴Paglingkuran ka nawa ng lahat mong nilikha,

sapagkat nagsalita ka at naganap ang lahat, ipinadala mo ang iyong espiritu at nalikha ang lahat:

Wala sinumang makatututol sa iyong tinig.

¹⁵Mayanig man ang bundok pati na ang dagat,

matunaw mang tila pagkit sa iyong harapan ang mga batuhan,

magpapakita ka pa rin ng kabutihan sa lahat ng sa iyo'y may pitagan.

¹⁶Hindi sapat sa iyo ang anumang handog at ang sinunog na handog na taba ng hayop ay walang-kabuluhan sa iyong harapan, Ngunit sinumang may-takot sa Panginoon ay dakila magpakailanman.

¹⁷Sawimpalad ang bansang lalaban sa aking bayan:

Parurusahan sila ng Panginoong Makapang-yarihan

sa araw ng paghuhukom,

sa pamamagitan ng apoy at ng mga uod

at tatangis sila't maghihirap magpakailanman."

¹⁸Pagdating nila sa Jerusalem, sumamba sila sa Diyos, at nang maging malinis na ang mga taong-bayan ay inialay nila ang mga sinunog na handog, mga kusang-loob na alay at mga regalo. ¹⁹Inialay naman ni Judit ang lahat ng ari-arian ni Holopernes na ipinagkaloob sa kanya

ng bayan at itinalaga sa Panginoon ang lahat ng kurtina sa silid niyon na siya mismo ang kumuha. ²⁰Nanatili sa Jerusalem ang mga taong-bayan, nagsipagsaya sa harap ng Santuwaryo sa loob ng tatlong buwan at sinamahan sila ni Judit.

²¹Pagkatapos ng mga araw na iyon, bumalik ang bawat isa sa sariling bahay. Nagbalik si Judit sa Betulia at iniukol ang sarili sa mga gawaing-bahay. Habang buhay siyang naging tanyag sa buong lupain. ²²Bagamat maraming naghahangad na pakasalan siya, hindi siya nakipagtalik sa sinumang lalaki mula nang matay at ilibing ang kanyang asawang si Manases.

²³Ginugol niya ang kanyang katandaan sa bahay ng kanyang asawa. Pinalaya niya ang kanyang utusang babae. Namatay siya sa Betulia sa gulang na sandaa't limang taon, at inilagak ang kanyang bangkay sa libingan ni Manases na kanyang asawa. ²⁴Ipinagluksa siya sa buong Israel sa loob ng pitong araw. Bago siya namatay, hinati niya ang kanyang mga ari-arian sa mga kamag-anak ng kanyang asawang si Manases at gayundin sa kanyang sariling kamag-anak.

²⁵Wala sinumang nagbantang muli sa bayan ng Israel habang nabubuhay si Judit, at sa mahabang panahon pa pagkamatay niya.